

й структурування ризиків цифровізації, а також розмежування ризиків, викликів і загроз дозволить реалізувати принципи проактивного (превентивного) управління в забезпеченні економічної безпеки держави та недопущення трансформації ризиків і викликів у реальні загрози економічній безпеці держави. Формування стратегії інтенсивної цифровізації економіки через нарощення кадрових, інтелектуальних та технологічних переваг, формування гнучкої нормативно-правової бази та інституційного середовища є перспективним напрямом подальших досліджень в умовах впровадження цифрових технологій у всі сфери економічних відносин.

Література:

1. World Development Report 2016: Digital Dividends / A World Bank Group Flagship Report. – Washington, 2016. – Режим доступу: <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/23347/210671RuSum.pdf?sequence=16> (дата звернення: 04.05.2019).

2. Microsoft Corporation / Офіційний веб-сайт. – Режим доступу: <https://www.microsoft.com/uk-ua> (дата звернення: 11.05.2019).

3. Стрелкова И.А. Цифровая экономика: новые возможности и угрозы для развития мирового хозяйства / И.А. Стрелкова // Экономика. Налоги. Право. – 2018. – № 2. – С. 18-26.

Pavliuk S. I., Candidate of Economic Sciences

Kuzoma V. V., Candidate of Economic Sciences, Associate Professor

Mykolayiv National Agrarian University

Mykolayiv, Ukraine

THE AMALGAMATED TERRITORIAL COMMUNITIES AS A PRIMARY ELEMENT OF THE SOCIO-ECONOMIC SYSTEM

At the present stage, there is an important question of determining the impact of globalization on the processes that occur in each country and in the modern world. It is the globalization that has a significant impact on socio-economic, political, technological, cultural and historical life. In addition, globalization in its manifestation contributes to economic growth, as a consequence – is to meet the growing needs of society, and at the same time – is the uncertainty and instability of development, which affect the functioning of socio-economic systems.

The scientific understanding of the socio-economic system is based on the theoretical and methodological principles of the system as a category. Any modern society functions on the basis of a certain model of development or a system. The term “system” is a philosophical concept that comes from the Greek (“systema” – a whole made up of parts) and is usually a sum of certain elements or subsystems that have causal relationships with each other, and as a result form integrity, a qualitative unity.

The analysis of the key methodological and scientific concepts regarding the term “systema» shows that modern ideas are almost similar to their predecessors from the mid-twentieth century. Thus, generalizing, we can note that the concept of “systema» is a set of elements that are interrelated and form a certain unity and integrity.

Socio-economic systems play a special role among those, created by man. Such systems have the corresponding purpose to functioning and contain a person as the main element in their structure. Thus, if we consider the economy at the macro level, the economic system can be understood as a system of production, distribution, exchange and consumption of

material goods. But there is also another interpretation, namely – a well-organized system of relationships between producers and consumers of material goods or a set of economic processes that are associated with the distribution of limited resources.

The modern economic thought, recognizing the territorial formation as an object of management, the arrangement of economic processes within the territorial formation, at the same time recognizes it as a socio-economic system, which has all the criteria of the system characteristics, which include the possibility of self-organization. At the same time, in modern scientific literature, both Ukrainian and foreign, and also in scientific-practical and methodological developments, there is a noticeable interest to the principles of a cybernetic approach to the management of socio-economic systems, which in itself can oppress the development of the processes of self-determination and self-organization of the territorial formation as a system. The lack of understanding of the essence and mechanism of action of synergetics laws, which predetermine, in particular, intra-system transformation, the restructuring of open systems, the formation of attractors, the emergence of cooperative effects in open territorial economic systems, lead to a conflict between methodology and tools for managing linear systems and the reaction to them from the non-linear territorial system, capable of self-organizing [1].

The aim of the local government system reform, adopted in 2014, is the formation of wealthy amalgamated territorial communities, the creation of conditions for their development, bringing services closer to people, the transfer of most of the power to the basic level of management with the help of clear separating of the functions between the levels of management, as well as ensuring adequate resource provision of local government.

Such transformation of system of the local self-government, through the creation of capable communities with new powers, functions and resources, requires significant and urgent changes in the levers and tools, technologies for regulating their development as territorial socio-economic entities. First of all, it concerns the management experience of the executive power of the local governments, which in most cases practically do not have it. Therefore, taking this into account, the expediency of the analysis of the united territorial community as a basic socio-economic system is relevant now.

It is the necessity and expediency of a comprehensive study of the united territorial community as a “primary element”, with its own structure, interrelationships, mutual influences and relationships between the elementary components that will determine the ability, socio-economic local development, the welfare of the population, permanence and stability.

The structural and functional approach to the analysis and synthesis of the united territorial community as a basic socio-economic system determines the dependence of the functions of each component of the system elements and the establishment of functional relationships that will ensure the most effective strategic planning, the achievement of maximum results of functioning. This can be achieved by establishing an appropriate set of links between the elements of the system, the functions of interaction and dependence of individual structural components and the overall state of the economic system, as well as acceptable combinations of its elements, determining their behavior in the processes and procedures of achieving the planned goals.

Any structural and functional system is characterized by three integral components: structure – architecture and form of internal organization of the elementary components of the object, functions – the behavior of the elementary components of the system and the nature of the relationship between them, emerging – synergetic relationships between the elements of the system, which provide an increase in the overall effect to bigger amounts than the sum of the effects of individual independent elements of the system.

So, from the point of view of a systematic approach, the united territorial community is a mechanism of a cumulative interaction of all elementary components (resources, economic entities, an institution, organization, an individual, a personal household), which interact with each other, and each component has its own function or purpose. The general function of any component of the company is the dependence between the price of its generated services (products, goods, business, etc.) and the cost of the resources, consumed for this purpose.

The formalized structural-functional scheme of the amalgamated territorial communities is presented on the picture1.

Providing an adequate standard of living and providing quality services, especially in the field of social protection, health, education and culture, housing and communal services, thanks to a harmonious combination of human resources, sufficient financial support and infrastructure is the purpose of the functioning of wealthy territorial communities, which are integral units of the new system of administrative and territorial structure of the country.

Economic development is really a priority, but it must take into account the necessary compromises in the community, to ensure a balance between the interests of business, the population and the environment. The conditions for the development of the community are provided by a significant number of components, in particular, a unified management system, common goals and joint work to strengthen the system and to minimize the impact of informal communication and to contribute to the growth of the results of the community activities and vice versa.

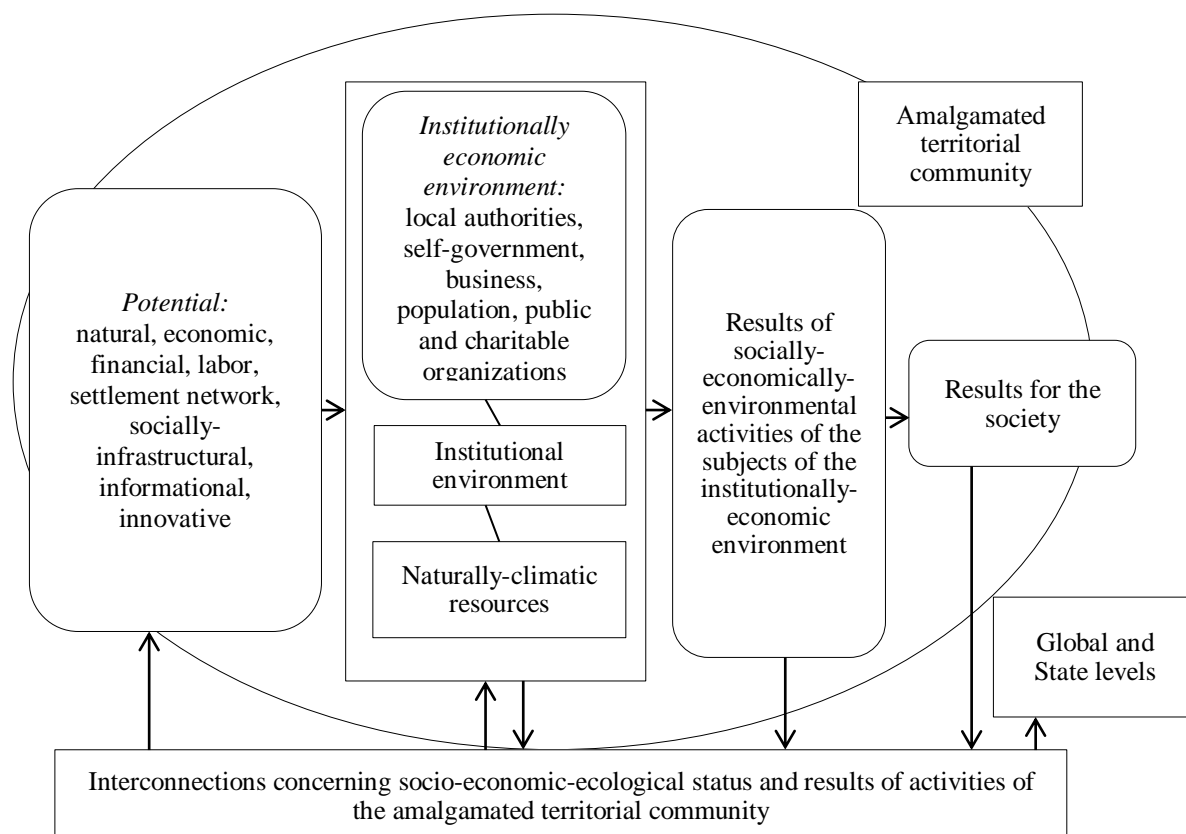

Fig. 1. The structural-functional scheme of socio-economic system of the amalgamated territorial community

References:

1. Shkrabak I. V. (2011). Synerhetychna kontseptsiiia stratehichnoho upravlinnia ekonomichnym rozvytkom terytorialnykh utvoren. *Efektivna ekonomika*, 11. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2011_11_77.

Разумова Г. В., к.е.н., доцент

Державний вищий навчальний заклад

«Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

м. Дніпро, Україна

ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Оцінювання є важливим етапом регулювання процесів, що протікають в соціально-економічній системі, створюючи підґрунтя для здійснення регуляторного впливу, що відповідає основоположним принципам регулювання, тобто є науково-обґрунтованим, доцільним, достатнім та своєчасним.

Оцінювання – це систематична та об'єктивна оцінка поточного або завершеного проекту, програми або політики, її розробки, реалізації та результатів. Мета проведення оцінювання полягає у визначенні релевантності та повноти виконання цілей, ефективності та стабільності розвитку. Оцінка повинна надавати інформацію, яка є корисною та може бути використана в процесі прийняття подальших рішень [2].

При розробці підходу до оцінювання виникає проблема вибору індикаторів, за допомогою використання яких може бути отримана об'єктивна та всебічна оцінка розвитку національної економіки, як складного багатогранного процесу.

Для отримання такого роду оцінки найбільш доцільно застосовувати індикатори, що використовуються фахівцями Світового банку при оцінці стійкого економічного розвитку (Sustainable Economic Development Assessment). SEDA – це діагностичний інструмент, який дає країнам можливість зрозуміти свої загальні соціальні та економічні умови [4].

SEDA оцінює розвиток на основі десяти груп індикаторів, згрупованих у три категорії:

- категорія «Економіка», що включає такі групи індикаторів, як: оцінку розмірів доходів, економічна стабільність і зайнятість;
- категорія «Інвестиції», що включає такі групи індикаторів, як: оцінювання освіти, охорони здоров'я та інфраструктури;
- категорія «Сталий розвиток» охоплює такі групи індикаторів: оцінка навколишнього середовища і три аспекти соціальної інтеграції: рівність, громадянське суспільство й управління.

На наш погляд, індикатори, що застосовуються при розрахунку SEDA, найбільш повно характеризують розвиток в порівнянні з іншими країнами, а тому підходять і для індивідуального оцінювання розвитку окремо взятої країни. При цьому, якщо при порівняльній характеристиці країн доцільно застосовувати нормалізацію показників з метою визначення місця країни серед інших країн світу, то при індивідуальній оцінці країни за даними індикаторами більш цікавим є вивчення динаміки зміни за кожним індикатором з метою їх розподілу на групи залежно від проблемності ситуації.